

LYŽÁK 2017 – DEN PRVNÍ
SOBOTA 14. 1. 2017

Pokud byste se ocitli v roli učitele a v pátečních vyučovacích hodinách zavítali k osmákům, určitě byste zjistili, že ten den ani tak netouží po nových poznatcích ze zeměpisu, češtiny, přírodopisu nebo jiných věd, ale zajímalo je jedno jediné téma. Lyžák. Už jen jeden den a vyrážíme! „A paní učitelko, kdo z vás bude mít družstvo začátečníků?... Jak se tam vaří?... Budeme moct na skokánek?... Pane učiteli, kdy bude večerka?... Jaký tam jsou sprchy a kolik je tam záchodů?... Na kterým patře budou kluci?“ Na vodopád otázek byste mohli odpovídat celou hodinu. Nejlepší je přece jen zažít vše na vlastní oči a kůži. A tak osmáci často sledovali hodiny ve třídě a tu a tam někdo podotkl: „Zítřa touhle dobou už budeme u autobusu.“ Asi bez výjimky se děti těšily na ten letošní kurz, který konečně sliboval bohatou nadílku sněhu.

Dočkali jsme se. Dnes odjíždíme. Benecko čeká. Od rána se i u nás v Polabí objevovaly sněhové přeháňky, v teplotách nad nulou se však sníh neudržel. Na místě srazu u školy jsme všichni včas, ale autobus se v očekávanou dobu ne a ne objevit. Minuty plynuly a stále nic. Jak by také ne, když na horách a ve vyšších polohách nastala další sněhová kalamita a silnice byly občas kvůli uvízlým autům načas neprůjezdné. Když autobus, který pro nás jel z Benecka, konečně dorazil, vítali jsme jej s nefalšovaným jásotem.

Tuny zavazadel byly naloženy, každý má své místo, zamáváme z okénka, můžeme se vydat na cestu. Kilometry poklidně ubíhaly a kolem půl páté už jsme byli na Benecku. Část výpravy zašla do půjčovny pro nezbytné lyžařské vybavení, zatímco druhá polovina účastníků pomáhala přeložit všechna zavazadla do přívěsu, aby se vše dopravilo až k chatě, kam by se letos autobus nedostal. My jsme zatím seběhli k chatě po svých. Zasněžená silnička s vysokými bariérami odhrnutého sněhu, hladké bílé pláň, jiskřivé rampouchy visící ze střech, vítr vířící čerstvý prašan, zkrátka zimní idylka.

Poznání nového prostředí proběhlo rychle. Kluci do jednoho patra, holky do druhého, zabydlet se, vynést

mraky zavazadel, vybalit a roztřídit lyže, rozmístit boty, dát vše tam, kam to patří. Na vybavení 43 účastníků zájezdu už musí být nějaký systém, abychom pak každé ráno nepodstupovali adrenalinovou soutěž „Najdi své přezkáče, lyže a hůlky.“

Po cestě a zabydlovacích přípravách pořádně vyhládlo, a tak nikdo neměl nic proti, když zazněl povel „Večeře!“ Ta naše první byla ve znamení guláše s rýží. Po večeři jsme se znovu sešli v jídelně, abychom si vyslechli základní organizační pokyny k našemu kurzu a také jsme se seznámili s lyžařskými pravidly FIS (Mezinárodní lyžařské federace), bez jejichž znalosti bychom zítra nesměli na svah. Řádně poučení jsme se vydali do pokojů, abychom si dovybalili věci, a pak se našel čas i na pár kulečnickových šťouchů. Tato zábava gentlemanů a bonviánů je lyžařským hitem rok co rok. Občas jsme sice nervózně trnuli, aby někdo neprotrhl tágem sukno, ale obavy se ukázaly prozatím jako zbytečné.

Přiblížil se čas večerky. To vám najednou nastalo hemžení! Vypadalo to nejprve na módní přehlídku pyžam. Dokonce byste na těch našich odrostlých „kojencích“ viděli i dupačky. Ten utíká na poslední chvíli s kartáčkem a pastou do koupelny, další se musí jít ještě napít. S prvními sekundami a minutami po večerce přímou úměrou stoupá „nutnost“ honem jít ještě na záchod nebo pro něco „náhodou zapomenutého“. Nedlouho po 22. hodině však nastává klid, před jedenáctou dohasínají i poslední ohniska hovoru a smíchu. I ty nejodolnější jedince (snad nejen zdánlivě) zmohl spánek. ☺ Chata se ponoří do ticha.

Večer se venku zase na chvíli roztrhla oblačná duchna. Sněžilo a mráz byl jistě poměrně milosrdný. Teploměr ukazoval -3°C. Pan správce nám sjezdovku zrolbuje až ráno, protože kdyby v noci připadlo více sněhu, večerní úprava svahu by přišla vniveč.

Krakonoši, díky, že jsi nás letos se sněhem nenechal na holičkách. Zítra se do toho obujeme. Však uvidíš, jací z nás budou lyžníci! Tímto posíláme do nížiny první pozdrav z hor. A teď už dobrou noc... ☺

